

Η μονή του Σινά χρειάζεται πολιτική «ορειβασία»

/ Γνώμες

«Καλό το ΝΠΔΔ με τη νομική οντότητα που εξαγγέλθηκε για τη μονή Αγίας Αικατερίνης, όμως η μοναδική αυτή στον πλανήτη ιστορική, χριστιανική, πολιτισμική και ηθική οντότητα, έχει ανάγκη και από πολλά άλλα πράγματα».

• Γράφει ο Πασχάλης Χριστοδούλου*

Δεν θα περίμενε κανείς κάτι διαφορετικό από τον ΥΠΕΞ κύριο Γεραπετρίτη, από αυτό που έκανε κατά τη μετάβαση στην Αίγυπτο. Από το να κρεμάσει δηλαδή τη Μονή, αφήνοντάς την στην ουσία, στο έλεος του Θεού και της κουτοπόνηρης εξουσίας της Αιγύπτου.

Το μεγάλο πρόβλημα της χώρας μας είναι ότι όχι μόνον η Κυβέρνηση αλλά και η υπόλοιπη επίσημη πολιτική Ελλάδα πάσχουν από έναν χρόνιο "δενμπορισμό". Δεν μπορούν δηλαδή. Δεν κάνουν. Ή επί το λαϊκότερο, δεν τόχουν.

Κρίμα στα γνωμικά, όπως εκείνο με το τι ξέρει το καλό το παλικάρι. Γιατί αν ξέρει κι άλλο μονοπάτι, οφείλει να το περπατήσει ή πιο σωστά να το ανεβεί, μια και ο λόγος γίνεται για όρος. Να υπάρξει πολιτική ορειβασία.

Απέναντι δηλαδή στο Αιγυπτιακό σχέδιο τουριστικής ανάπτυξης του Σινά, με το όνομα "μεγάλη μεταμόρφωση", μπορεί να γίνει και η έναρξη της "μεγάλης μεταμόρφωσης" της ίδιας της Μονής της Αγίας Αικατερίνης.

Και μπορεί εκτατικά, ως προς τα δύο μεγέθη, να μη γίνεται καμιά σύγκριση, όμως γίνεται και παραγίνεται ηθικά και ιστορικά, καθώς και πολιτισμικά. Με μια Χριστιανική Μονή, την πιο παλιά στον κόσμο, και πολύ πιο πριν από την ύπαρξη της Καθολικής Εκκλησίας αλλά επίσης και την πιο πλούσια σε ιστορικά αρχεία, χειρόγραφα και βιβλία, καθώς επίσης με μεγάλο πλήθος σημαντικότεων κειμηλίων, με πρώτα τα αριστουργήματα της τεράστιας συλλογής εικόνων από την εποχή ακόμη της ίδρυσης, κατά τον έκτο αιώνα.

Μια Μονή που η βιβλιοθήκη της, δεν κρίνεται τυχαία ως ισάξια, με εκείνη του Βατικανού.

Η πρώτη λοιπόν πρόταση αφορά το περί τη Μονή αγρόκτημα, μετά γηπέδων και δεκάδων εγκατεσπαρμένων στην ευρύτερη περιοχή κτισμάτων. Ένα μεγάλο τμήμα του οποίου η Αιγυπτιακή κουτοπονηριά αποπειράθηκε να υπεξαιρέσει με βάση τη λεγόμενη, πλην παράνομη, απόφαση του Εφετείου Ισμαηλίας. Η οποία όμως βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τις αρχές, όσο επίσης και με το διεθνές status της UNESCO. Και με την Ελλάδα, ούτε που να της ζητά τουλάχιστον εξέταση της υπόθεσης.

Κατά τα άλλα, απέναντι στους πάλαι ποτέ Αιγυπτιώτες Έλληνες Ευεργέτες, μπορούν και στις ημέρες μας, αρκετοί Ελλαδίτες έχοντες, να αναδειχθούν σε Ευεργέτες, τρόπος του λέγειν, της Μονής, υπέρ του Ελληνισμού και πάλι, εμπνεόμενοι από τους ομογενείς εκείνους. Π.χ, οι καθημάς εφοπλιστές. Από τους οποίους έστω κάποιοι, φθάνουν και περισσεύουν για την πρώτη φάση. Και οι οποίοι σε άλλες ευκαιρίες έχουν δώσει πλείστα όσα δείγματα γραφής.

Αυτοί μπορούν να χρηματοδοτήσουν την αγορά, και συγκεκριμένα του αγροκτήματος του πέριξ της Μονής, έκτασης διακοσίων ή και περισσότερων αν χρειαστεί εκταρίων, μετά των γηπέδων και των κτισμάτων, και να το κάνουν δωρεά στην Ελληνορθόδοξη Μονή. Μια έκταση φυσικά κατά πολύ μεγαλύτερη από την υπό δικαστική υπεξαίρεση έκταση του τμήματος που έλεγα.

Δεν είναι απορίας άξιο γιατί στην παρόλα ανεκδιήγητη Αιγυπτιακήδικαστική

απόφαση, περί ιδιοκτησιακού, δεν έχει συμπεριληφθεί η εντός των τειχών Μονή. Κάτι που σύμφωνα με την απόφαση αυτή, όπως ο Αιγύπτιος ΥΠΕΞ ενημέρωσε τον Έλληνα ομόλογό του, κατά την πρόσφατη συνάντησή τους στο Κάιρο [1], αφορά τα εδάφη που περιβάλλουν την Μονή [2].

Αυτό σημαίνει ότι η κατά τα άλλα φίλη Αίγυπτος, φοβούμενη τη διεθνή προσφυγή, δεν θα επιχειρήσει ταυτόχρονα την έξωση και τη Μοναστηροκτονία. Όταν μάλιστα την ίδια αυτή στιγμή υπερασπίζεται την ιστορική συνέχεια της Μονής, όσο και του Ελληνορθόδοξου λατρευτικού της χαρακτήρα. Και όταν διασφαλίζεται απολύτως, όπως τονίζει ο Αιγύπτιος Υπουργός Εξωτερικών, το statusquo της Μονής.

Με την ευκαιρία, διεθνείς προσφυγές μπορούν να ασκηθούν τόσο από τη Μονή στους Μεγάλους λεγόμενους Μουφτήδες [2], με βάση την επιστολή προστασίας του Μωάμεθ, όσο και από την Ελλάδα, σε κάθε αρμόδιο νομικό πρόσωπο και οργανισμό του διεθνούς δικαίου. Αρχής γενομένης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και πριν απ' όλα, από την ίδια την UNESCO [3].

Από την άλλη όμως, ας μην διαφεύγει της προσοχής μας ότι η ιστορία στην ευρύτερη αυτή περιοχή βρίθει σαλαμοποιήσεων. Ο κρατικός δηλαδή σχεδιασμός να υλοποιείται κατά δόσεις. Στην αρχή με την απομάκρυνση από τον περιβάλλοντα ζωτικό χώρο και με την απομόνωση, κατόπιν με τη μουσειοποίηση και με την αποχριστιανοποίηση και τέλος ακόμη και με τις εμφυτεύσεις μιναρέδων, υπό καθεστώς αιχμάλωτης Εκκλησίας.

Με τους σημερινούς Αιγυπτίους πιστούς, να έχουν εκτεθεί ανεπανόρθωτα με την κρατική αυτή ύβρη και προσβολή απέναντι στον Μωάμεθ, όπως και με την περιφρόνηση των όποιων Αρχών της χώρας τους, ως προς τον αχτιναμέ [4] του 7ου αιώνα, με το υπέρ των Μοναχών κα της Μονής ασφαλιστήριο έγγραφο του Προφήτη τους, και το οποίο ο ίδιος σφράγισε με την παλάμη του [4] .

Πάντως σε κάθε περίπτωση, ένας ηθικός Μεγαλέξανδρος της κοινής μας ιστορίας, δεν θα επέτρεπε να προβούμε σε αντίποινα με το Ιμαρέτ της Καβάλας. Αυτό που οι προκάτοχοι του σημερινού Αιγύπτιου Προέδρου παζάρευαν να σκοτώσουν, δίνοντάς το σε ομοϊδεάτη τους και γείτονά μας.

Η αγορά λοιπόν του αγροκτήματος των περιβαλλόντων τη Μονή εδαφών, και μεθ' όλων των συμπαρομαρτούντων, εκτός από φρένο δυσάρεστων εξελίξεων, δίνει τη δυνατότητα να εξασφαλισθεί η απαιτούμενη οικονομική πρόσοδος καθώς και να συνεχιστεί η ευχερής επιβίωση των μοναχών. Όχι μόνο των σημερινών αλλά και των καινούργιων που πρόκειται να προστεθούν, και που εκτιμάται ότι στα προσεχή χρόνια μπορούν να πολλαπλασιαστούν απέναντι στα έως τώρα δεδομένα, μεταξύ των άλλων, από τις οργανωμένες πρωτοβουλίες Αγιορειτών καθώς και Κρητών

μοναχών.

Με τη Μονή Σινά να διαθέτει ήδη στη Μεγαλόνησο, τέσσερα μετόχια, ανάμεσα σε δεκάδες άλλα στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο.

Κατά τα λοιπά, μετά από την απαιτούμενη ενάσκηση αρχιτεκτονικού ελέγχου, και τη λήψη της σχετικής άδειας, μπορεί να οικοδομηθεί εκτός των τειχών αλλά όχι πολύ μακριά από τη Μονή της Αγίας Αικατερίνης, η δεύτερη πολιτική πρόταση που αφορά στο εβδομηκοστό δεύτερο ακίνητο της Μονής.

Ένα μοντέρνο, ταυτόχρονα όμως, δημιουργικής επιστροφής στην Ανατολική Χριστιανική παράδοση, κτίριο με ξενώνα, μεταξύ άλλων, για φιλοξενία των προσκυνητών που οφείλουν να πληθύνουν, και όχι μόνο Ελλήνων αλλά και άλλων Ανατολικών Ορθόδοξων πιστών, καθώς και ερευνητών του ευρύτερου Όρους του Σινά.

Σε όλους αυτούς μπορούν να προστίθενται επισκέπτες Καθολικοί αλλά και εκ των άλλων δογμάτων. Όχι μόνο λόγω της ηλικίας της Μονής, αυτό το μεταξύ των άλλων, σύμβολο της ενιαίας Χριστιανοσύνης, αλλά και για το λόγο της υπερπήδησης με μια έμπρακτη συγνώμη, του προπατορικού αμαρτήματος των Σταυροφοριών, απέναντι στα θρησκευτικά σύμβολα της Ορθοδοξίας.

Παρεμπιπτόντως, μια τρίτη πρόταση θα περιποιεί μεγάλη τιμή στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο το να προτείνει στο νέο Πάπα Λέοντα τον ΙΔ, αφού δεν κατέστη δυνατόν να συμβρεθούν στη Νίκαια, να συναντηθούν και να συλλειτουργήσουν στη Μονή αυτή του Σινά. Αυτό το ενεργό μνημείο της κάποτε ενιαίας Χριστιανικής Εκκλησίας.

Η 25η Νοεμβρίου του επόμενου έτους ή του μεθεπόμενου, 1500 χρόνια από την ίδρυση της Μονής επί Ιουστινιανού, η κοινή αυτή ημέρα εορτής της Αγίας Αικατερίνης, τόσο από την Ορθόδοξη, όσο και την Καθολική Εκκλησία, αποτελεί μια σπάνια ευκαιρία ενοποιητικής συλλειτουργίας των δύο Εκκλησιών.

Επιμύθιο

Είναι λογικό οι αναγνώστες του σημερινού γραπτού να αναρωτηθούν και να πουν: Άντε καλά με τις προτάσεις. Κουτσά στραβά, κάτι μπορεί να λένε. Όμως τι άλλο μπορεί να σημαίνει η κατάθεσή τους αυτή;

Η απάντηση φυσικά δεν αφορά κατάθεση χρημάτων για την αγορά των περιβαλλόντων τη Μονή εδαφών. Είναι η κατάθεση άποψης για τα τεκταινόμενα στην υπόθεση της Μονής. Ή αν θέλετε, αποτελεί κατάθεση μαρτυρική για τα

δικαστήρια, που δεν θα είναι και λίγα.

Και για να τελειώσω, όπως άρχισα το κείμενο. Είναι κατάθεση φιλόπτωχων ιδεών. Αυτό διότι ο αποδέκτης τους είναι η προ πολλού πτωχευμένη επίσημη πολιτική Ελλάδα.

Παρόλα όμως αυτά υπάρχει μια βάσιμη ελπίδα. Είναι Τύχη Αγαθή για τη Μονή της Αγίας Αικατερίνης, η ύπαρξη και παρουσία του Αρχιεπισκόπου Δαμιανού.

Ένας Μοναχός που πριν από εξήντα τόσα χρόνια είχε πείσει έναν κατοπινό Άγιο, τον Άγιο Παΐσιο, να μετακομίσει σε ένα ασκητήριο της Μονής του Σινά, μπορεί, παρά τη σημερινή μεγάλη του ηλικία, να ξανανεβεί για άλλη μια φορά, στο Θεοβάδιστο Όρος. Μόνο που αυτή τη φορά, θα συνιστά μια πολιτική ορειβασία. Αφού, όχι μόνο γνωρίζει καλά το τι να γράψει αλλά και πως να τα καταφέρει, ώστε να δικαιωθεί η προσφυγή της Μονής στους εντός και εκτός της Αιγύπτου, δύο Μεγάλους λεγόμενους Μουφτήδες,

Να καταργήσει δηλαδή εν τοις πράγμασι την κατάπτυστη απόφαση του Αιγυπτιακού εφετείου, και επόμενα να ακυρωθεί η αποφασισθείσα απαλλοτρίωση των περιβαλλόντων τη Μονή εδαφών.

Όσο για τις προτάσεις που αναπτύχθηκαν στο παραπάνω κείμενο, θα είναι η εναλλακτική, αν κάτι παρ'ελπίδα στραβώσει. Κατά πως λέει δηλαδή και η γνωστή Κινέζικη παροιμία: "Καλός ο αγιασμός για να φύγουν τα ποντίκια, αλλά πάρε και μια γάτα".

Σημειώσεις

[1] Minister of Foreign Affairs and Emigration, Dr. BadrAbdelatty, received on Wednesday, June 4, 2025, the Greek Minister of Foreign Affairs, George Gerapetritis, where the meeting addressed ways to enhance the distinguished bilateral relations between the two friendly countries.

[2] <https://www.dikastiko.gr/articles/dimitris-lamprakis-i-iera-moni-agias-aikaterinis-oroys-sina-kai-o-opsimos-naserismos/>

[3] <https://hellasjournal.com/2025/06/pos-borei-na-anagennithei-i-moni-tis-agias-aikaterinis-tou-sina-apo-tin-symfonia-akomi-gia-tin-aosz-i-aigyptos-vriskei-kai-kanei-dioti-i-ellada-apla-den-kanei>, κείμενο του συγγραφέα με τίτλο, Πως μπορεί να αναγεννηθεί η Μονή της Αγίας Αικατερίνης,

[4] Βλ. εφ. Καθημερινή 10, 11 Απριλίου 2023: Τον 7ο αιώνα, ο Μωάμεθ εξέδωσε Αχτιναμέ, ασφαλιστήριο έγγραφο, υπέρ της Μονής Σινά και το σφράγισε με το

αποτύπωμα της παλάμης του. Το πρωτότυπο μεταφέρθηκε από τους Οθωμανούς στην Κωνσταντινούπολη και στη μονή δόθηκαν επικυρωμένα επίσημα αντίγραφα για τις ανάγκες της, όπως αυτό του 1638.

***Πρώην Δήμαρχος Σουφλίου /Θράκη, Ιούλιος 2025**